

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8053/2025
27.05.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужилаца Стамбене заједнице Тоне Хацића бр. ..., са седиштем у Новом Саду, „Винс 021“ д.о.о. Нови Сад, АА из ..., ББ из ... и др, чији је заједнички пуномоћник Драган Симић, адвокат из ... против тужене Стамбене заједнице Цара Душана бр. .. са седиштем у Новом Саду, чији је пуномоћник Емина Ђуран Милић, адвокат из ..., ради установљења службености, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 5693/2024 од 20.01.2025. године, у седници одржаној 27.05.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у решењу Вишег суда у Новом Саду Гж 5693/2024 од 20.01.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у решењу Вишег суда у Новом Саду Гж 5693/2024 од 20.01.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду П 2074/2024 од 11.09.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог тужиоца-противтуженог за субјективно преиначење и проширење тужбе на новоозначене тужене ВВ, ГГ и др. Ставом другим изреке, одбијен је предлог тужиоца- противтуженог за проширење тужбе на новоозначене тужене ДД, ЋЋ и др. Ставом трећим изреке, обавезани су тужиоци – противтужени да новоозначеним туженима ВВ, ГГ и др. чији је заједнички пуномоћник Бојан Вранеш, адвокат из ..., накнади трошкове парничног поступка од 443.250,00 динара.

Решењем Вишег суда у Новом Саду Гж 5693/2024 од 20.01.2025. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе тужилаца и туженог па је решење Основног суда у Новом Саду П 2074/2024 од 11.09.2024. године којим су одбијени предлози тужиоца и туженог за одређивање привремене мере потврђена. Ставом другим изреке, жалба тужилаца је одбијена па је решење о трошковима поступка садржано у решењу Основног суда у Новом Саду П 2074/2024 од 11.09.2024. године потврђено.

Против правноснажног решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке решења донетог у другом степену, тужиоци су изјавили благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеној, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, ради разматрања правних питања од општег интереса и правних питања у интересу равноправности грађана, као и ради уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), у вези са чланом 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је одлука о трошковима парничног поступка коју суд доноси на основу понашања парничних странака и предузетих радњи у поступку у сваком конкретном предмету, применом процесног закона, а неправилна примена процесног закона представља битну повреду одредаба парничног поступка која није разлог за изјављивање посебне ревизије.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије тужилаца на основу одредбе члана 410. став 2. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 28. Закона о парничном поступку прописано је да ако за утврђење стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у том закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да тужиоци ревизијом побијају одлуку о трошковима поступка која не представља решење против кога се ревизија може да изјави, у смислу одредбе члана 420. Закона о парничном поступку, то ревизија изјављена против ове врсте одлуке која се односи на споредно тражење, није дозвољена.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку.

Председник већа - судија

Гордана Комненић,с.р.

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**